

GELOVIGE GEZINSGROEPEN

Ruim een halve eeuw jong

Met een handvol koppels en alleenstaanden komen ze maandelijks samen. In eigen huis serveert één van de gezinnen een eenvoudige maaltijd én een zingevend thema om over te praten. Dat is het eenvoudige recept dat de gelovige gezinsgroepen telkens opnieuw van voedsel voorziet. Als eerste organisatie nemen ze plaats op onze nieuwe rubriek *Podium*.

Terwijl hun ouders op een denkbeeldige rode loper de gezinsgroep hernieuwen, leren de kinderen circuskunstjes. © Jan Locus

Jozefien VAN HUFFEL

Het Cirque du Soleil rolt elk jaar de rode loper uit om zichzelf opnieuw uit te vinden. De artiesten/atleten nemen erop plaats en verwoorden wat ze willen bijdragen aan de voorstellingen in het nieuwe seizoen. Naar hun voorbeeld spreidden de gezinsgroepen onlangs het rode tapijt en kwamen leden van groepen uit heel Vlaanderen samen om na te denken over hun organisatie.

Gezinnen sippelen, na een fikse wandeling, binnen voor het slotstuk van de Gezinsgroependag. Voor het *Rode tapijt* kwamen ze van Merkssem tot Veurne naar Wemmel, de kinderen voor een sessie circustechnieken, de jongere en oudere volwassenen om de koppen bij elkaar te steken over de betekenis van de gelovige gezinsgroepen, of GGG's. „Goesting, groeien en geloven”, formuleert een dame vlak vóór de slotviering nog een nieuwe slagzin.

„Onze gezinnen geven hun samenleven op een hedendaagse manier zin, vanuit een gelovige inspiratie of een binding met het geloof”, schetst Lief. „In welke mate we met het evangelie werken, verschilt in elke groep. Wel hebben we onze wil gemeen om een stuk leven te delen, onze gastvrijheid en openheid voor elkaar en het geloof.”

Jacques en Hilde kwamen in 1984 bij een groep terecht, en waren later een tijd verantwoordelijk gezin voor de organisatie. „Vlak vóór de Tweede Wereldoorlog ontstonden Gezinsgroepen in Frankrijk, later verspreidde het zich eerst naar Franstalig België”, zegt Jacques. „De Vlaamse groep ging in 1952 van start in Brugge. Vandaag komen overal in Vlaanderen groepen samen, al zijn het er meer in regio's waar geëngageerde leden veel mensen enthousiast

wisten te maken, zoals rond Sint-Niklaas.”

Lief en Jan spraken vijftien jaar geleden een gezin aan om samen nog twee koppels te zoeken voor een gezinsgroep. „Zo zijn wij als initiatiefnemers niet het centrum van onze gezinsgroep. Een vijfde gezin kwam er uit eigen beweging bij”, vertelt Lief. „We zijn niet gestart met vrienden, maar raakten wel al snel bevriend.”

Vertrouwen

Bij de groep van Lief en Jan is de hoofdbrok van elke maandelijkse bijeenkomst een 'zetelmoment' waarbij een christelijk en af en toe een ander onderwerp aan bod komt. „We discussiëren niet, maar laten iedereen in de kring meestal gewoon twee keer zijn of haar zegje doen”, zegt Lief. Jan vult aan: „Zo horen we ook de stilten van de groep. Uiteraard gaat het gesprek daarna aan tafel informeel door, maar we willen de inhoud tot zijn recht laten komen.”

In de slotviering van het *Rode tapijt* vat priester Geert De Decker in vier werkwinkels samen „wat wij als Gezinsgroepen bieden: brood om van te leven, wijn van tevredenheid en vreugde, waardevolle mensen om te ontmoeten, tijd voor elkaar”.

Terwijl ze brood en wijn klaarzetten voor de viering, vertelt een aantal deelnemers de groep wat hen deugd doet en wat hen

zorgen baart. Ze schenken de wijn voor hun gezinsgroep, breken het brood voor een familielid dat op de sukkel is. „Ik breek brood, opdat ik minder vaak zou botsen op wantrouwen, en vertrouwen in de plaats zou krijgen”, bedenkt iemand. „Voor de leerlingen uit mijn klas, opdat ze zouden leren dat er naast materiële ook andere waarden bestaan”, hoopt iemand anders.

„De gezinsgroep is een 'tijdcheque', maar het moeilijkste moment is wel als we de agenda's naast elkaar leggen”

Een derde groep schrijft 'tijdcheques' uit, waarmee ze zichzelf of een ander een moment gunnen. De vierde groep beschrijft in zogenaamde Tabors hun geliefden zoals ze hen het liefste zien. Geert verklaart: „Op de berg Tabor zagen de leerlingen Jezus op zijn best, als een heilige. Ikzelf bijvoorbeeld zie mijn neefje Arne het liefst als hij zijn nieuwjaarsbrief opzegt, omdat hij stottert, maar toch schittert.”

„Onze gezinsgroep is een 'tijdcheque', voor de gezinnen onderling, maar even goed binnen je relatie als koppel”, beaamt Jan. „Je gaat er altijd samen heen, en spreekt dingen uit die je anders misschien voor jezelf houdt. Het moeilijkste moment is echter wel wanneer we de agenda's naast elkaar leggen. Het is altijd knokken om een avond voor de gezinsgroep vast te leggen, maar we doen het niet zonder één van de gezinnen. Zoals het brood moet je je engagement breken. De ene keer geeft iemand zijn koorrepetitie op, de andere keer iemand de fitness.” Lief knikt. „Het is zoals bij de Kleine Prins: de tijd die je aan de roos besteedt, maakt haar belangrijk.”

Joris, op dit moment samen met Lieve verantwoordelijk gezin voor de Gezinsgroepen, kondigt verkleed als circusdirecteur de act van de kinderen aan. Bordjes balanceren op stokjes, kinderen op een grote bal. Zoals de gezinsgroepen jongleren met de waardevolle dingen van het leven? Joris wil nog even weten of de aanwezigen iets aan het *Rode tapijt* hebben gehad. „Ik houd niet zo van groepsmomenten, maar net zoals onze Gezinsgroep, geeft een dag zoals deze me voedsel voor de komende tijd”, meent Lief. Geert besluit: „De patiënt is niet ziek. De patiënt is springlevend!”